

VSDTP:n KESKUSKOMITEALLE

Nämä rivit saattavat myöhästyä, sillä tapahtumat kehittyvät toisinaan suorastaan päätähuimaavaa vauhtia. Kirjoitan tätä keskiviikkona, elokuun 30 päivänä, ja saajien luettavaksi tämä ehtii aikaisintaan perjantaina, syyskuun toisena päivänä. Mutta senkin uhalla katson velvollisuudeksi kirjoittaa seuraavaa.

Kornilovin kapina on äärimmäisen odottamaton (odottamaton tällaisena ajankohtana ja tällaisessa muodossa) ja suorastaan uskomattoman jyrkkä käänne tapahtumien kulussa.

Kuten mikä jyrkkä käänne tahansa, se vaatii taktiikan tarkistusta ja muuttamista. Ja kuten missä tarkistuksessa tahansa, on oltava tavattoman varovainen vältyäkseen lankeamasta periaatteettomuuteen.

Periaatteettomuuteen lankeavat käsittääkseni ne, jotka luisuvat (kuten Volodarski) puolustuskannalle tai (kuten toiset bolshevikit) *liittoutumaan* eserrien kanssa, Väliaikaisen hallituksen *tukemiseen*. Se on suunnattoman suuri erehdys, se on periaatteettomuutta. Meistä tulee puolustuskantalaisia *vasta sen jälkeen*, kun valta on siirtynyt proletariaatille, *sen jälkeen* kun on tehty rauhantarjous, *sen jälkeen* kun salaiset sopimukset on purettu ja yhteydet pankkeihin katkaistu, *vasta sen jälkeen*. Ei Riian valloitus *eikä Pietarinkaan valloitus* tee meistä puolustuskantalaisia. (Pyytäisin hartaasti, että Volodarskin annettaisiin lukea tämä.) Siihen asti me olemme proletaarisen vallankumouksen kannalla, olemme sotaa vastaan, *emme* ole puolustuskantalaisia.

Emmekä me saa tukea Kerenskin hallitusta, emme *edes nyt*. Se on periaatteettomuutta. Meiltä kysytään: eikö todellakaan pidä tapella Kornilovia vastaan? Tietysti pitää! Mutta se ei ole sama asia; siinä on raja; eräät bolshevikit ylittävät tuon rajan langetessaan „sovitteluihin”, antautuessaan tapahtumien virran *vietäväksi*.

Me tulemme taistelemaan, me taistelemme Kornilovia vastaan, *kuten Kerenskin sotaväkikin*, mutta me emme tue Kerenskiä, vaan paljastamme hänen heikkoutensa. Siinä on ero. Tuo ero on jokseenkin hieno, mutta äärimmäisen oleellinen eikä sitä saa unohtaa.

Missä sitten ilmenee taktiikkamme muuttuminen Kornilovin kapinan jälkeen?

Siinä, että me muunnamme Kerenskiä vastaan käymämme taistelun *muotoa*. Antamatta vihamielisyytemme häntä kohtaan hitustakaan laimeta, ottamatta takaisin ainoatakaan häntä vastaan lausumaamme sanaa, luopumatta Kerenskin kukistamisen tavoitteesta me sanomme: *on otettava huomioon ajankohta*, nyt emme rupea kukistamaan Kerenskiä, me ryhdymme nyt taistelemaan häntä vastaan *toisella tavalla*, nimittäin selittämällä kansalle (joka taistelee Kornilovia vastaan) Kerenskin *heikkoutta ja horjuntaa*. Sitä on tehty myös ennen. Mutta nyt siitä on tullut *pääasia* — tässä ilmenee muunnos.

Edelleen, muunnos ilmenee siinä, että *pääasiaksi* on nyt tullut agitaatiotyön voimistaminen eräänlaisten Kerenskille esitettävien „osittaisvaatimusten” puolesta — vangitse Miljukov, aseista Pietarin työläiset, kutsu Pietariin Kronstadtin, Viipurin ja Helsingin varuskuntien sotaväki, hajota Valtakunnanduuma, vangitse Rodzjanko, laillista tilanherrain maiden luovutus talonpojille, saata voimaan työväenvalvonta viljaan nähden, tehtaissa j.n.e. j.n.e. Eikä meidän tule esittää näitä vaatimuksia vain Kerenskille, *ei niinkään paljon* Kerenskille kuin työläisille, sotilaille ja talonpojille, jotka taistelu Kornilovia vastaan on *temmannut mukaansa*. Heidät on *temmattava mukaan* vielä pitemmälle, on rohkaistava heitä pieksämään kenraaleita ja upseereita, jotka puhuvat Kornilovin puolesta, tähdennettävä, että *he* vaatisivat viipymättä maan luovutusta talonpojille, ohjattava *heitä* ajattelemaan Rodzjankon ja Miljukovin vangitsemisen välttämättömyyttä, Valtakun-

№ 4. К. ДСДП. Умножил, с. 99 (слова сместил), но в конце, после
 "каждый" и "иногда", вместо "иногда" вставил "иногда". В конце
 "иногда", "иногда", "иногда" и "иногда" на странице 100, 101, 102, 103.
 С. 104, на стр. 104, вставил слово "иногда" в конце строки.
 Вставил слово "иногда" в конце строки. (В конце
 строки) и "иногда" в конце строки) и "иногда" в конце строки)
 "иногда" в конце строки.
 Так как "иногда" в конце строки, он "иногда" в конце строки и
 "иногда" в конце строки. "иногда" в конце строки. "иногда" в конце строки.
 "иногда" в конце строки, "иногда" в конце строки, "иногда" в конце строки.
 "иногда" в конце строки.
 Но в конце строки. В конце строки "иногда" в конце строки.
 "иногда" в конце строки (иногда "иногда" в конце строки) "иногда" в конце строки до ст.
 "иногда" в конце строки (иногда "иногда" в конце строки) до строки с. 104.
 До конца строки "иногда" в конце строки. "иногда" в конце строки.
 "иногда" в конце строки. "иногда" в конце строки. "иногда" в конце строки.
 "иногда" в конце строки "иногда" в конце строки до "иногда" в конце строки, "иногда" в конце строки
 "иногда" в конце строки, "иногда" в конце строки "иногда" в конце строки и "иногда" в конце строки
 "иногда" в конце строки. На стр. 104 на стр. 104 "иногда" в конце строки на стр. 104

Ensimmäinen sivu V. I. Leninin kirjeestä
 VSDTP:n Keskuskomitealle.— Elokuun 30 (syyskuun 12) pnä 1917
 Pienennetty

nanduuman hajottamisen, „Retshin” y.m. porvarillisten lehtien lakkauttamisen ja niiden suhteen suoritettavan oikeustutkimuksen välttämättömyyttä. Etenkin „vasemmistolaisia” eserriä on sysättävä tähän suuntaan.

Olisi väärin ajatella, että olemme etääntyneet *loitomaksi* vallan valtaamisesta proletariaatin käsiin. Ei. Olemme tulleet tavattoman lähelle sitä, mutta *ei suoraan*, vaan sivulta päin. Ja agitaatiotyötä ei pidä *tällä hetkellä* suorittaa niinkään paljon suoraan Kerenskiä vastaan kuin *välillisesti*, häntä vastaan kylläkin, mutta välillisesti, nimenomaan vaatimalla aktiivista ja mitä aktiivisinta tosivallankumouksellista sotaa Kornilovia vastaan. Ei mikään muu kuin tämän sodan kehitys voi johtaa *meidät* valtaan, ja siitä pitää *puhua* agitaatiotyössä vähemmän (visusti muistaen, että tapahtumat voivat jo huomenna asettaa meidät valtaan ja että silloin emme päästä sitä käsistämme). Mielestäni tämä pitäisi ilmoittaa agitaattoreille osoitetussa kirjeessä (ei lehdistön kautta) agitaattorien ja propagandatyöntekijäin kollegioille, yleensä puolueen jäsenille. Sellaisia fraaseja vastaan, joissa puhutaan maanpuolustuksesta, vallankumouksellisen demokratian yhteisrintamasta, Väliaikaisen hallituksen tukemisesta j.n.e. j.n.e., on taisteltava armotta nimenomaan kuten *fraaseja* vastaan. Nyt on nähkääs *tekojen* aika: te, herrat eserit ja menshevikit, olette jo ajat sitten kuluttaneet nuo fraasit nukkavieruiksi. Nyt on *tekojen* aika, sotaa Kornilovia vastaan on käytävä vallankumouksellisesti, vetäen mukaan joukkoja, nostattaen niitä, sytyttäen niitä (kun taas Kerenski *pelkää* joukkoja, *pelkää* kansaa). Sodassa saksalaisia vastaan tarvitaan juuri nyt *tekoja*: on *viipymättä* ja *ehdottomasti* tarjottava *rauhaa täsmällisillä* ehdoilla. Jos se tehdään, niin *voidaan* saada aikaan joko pikainen rauha tai sodan muuttuminen vallankumoukselliseksi sodaksi, muuten kaikki menshevikit ja eserit jäävät imperialismin lakeijoiksi.

P. S. Luettuani kuusi „Rabotshi”⁷⁷ lehden numeroa sen *jälkeen*, kun olin kirjoittanut tämän, minun täytyy sanoa, että kaikki on käynyt meillä täydellisesti yhteen. Tervehdin kaikesta sydämestäni oivallisia pääkirjoituksia,

lehdistökatsausta sekä V. M—nin ja Vol—kin kirjoituksia. Volodarskin puheesta luin hänen toimitukselle lähettämänsä kirjeen, joka myös „likvidoi” minun moitteeni. Vielä kerran parhaat tervehdykseni ja toivotukseni!

Lenin

*Kirjoitettu elokuun 30
(syyskuun 12) pnä 1917*

*Julkaistu ensi kerran
marraskuun 7 pnä 1920
„Pravda” lehden 250. numerossa*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*
